

М О Т И В И

към Присъда № 15/10.10.2023г. по НОХД № 448/2023г. по описа на
Сливенски окръжен съд

Съдебното производство е образувано по внесен от Окръжна прокуратура гр.Сливен обвинителен акт по следствено дело № 11/2023г. по описа на ОСО при ОП Сливен, вх.№ 1844/2022г., пор.№ 34/2023г. на ОП гр.Сливен по обвинението на Й.С.Й. и Д.М.Й. за престъпление по чл.248а ал.5, вр. ал.2 от НК (ред.ДВ, бр.26/2010г.), вр. чл.20 ал.3 и 4 от НК и по чл.254б ал.1, вр. чл.20 ал.2 от НК и по обвинението на К.Т.Д. по чл.248а ал.5, вр. ал.2 от НК (ред.ДВ, бр.26/2010г.), вр. чл.20 ал.2 от НК и по чл.254б ал.1, вр. чл.20 ал.2 от НК.

Подсъдимите признават изцяло фактите, изложени в обвинителния акт и делото се разглежда по реда на Глава 27 от НПК – съкратено съдебно следствие.

В с.з. представителят на Окръжната прокуратура гр.Сливен поддържа обвинението против подсъдимите Й.С.Й., Д.М.Й. и К.Т.Д., така както е било повдигнато и предявено с обвинителния акт. Счита, че фактическите обстоятелства, изложени в обвинителния акт, са доказани от събраните доказателства на досъдебното производство. Пледира за налагане на наказание за тримата подсъдими по първото обвинение по чл.248а ал.5 от НК в размер на три години лишаване от свобода, което след редукцията му по чл.58а от НК да се определи на две години лишаване от свобода, а по второто обвинение по чл.254б ал.1 от НК - в размер на две години лишаване от свобода, което след редукцията му да се определи на една година и четири месеца лишаване от свобода. Прокурорът предлага, на основание чл.23 ал.1 от НК, да се наложи едно общо наказание, най-тежкото наказание, а именно две години лишаване от свобода, чието изтърпяване на основание чл.66 от НК да се отложи за изпитателен срок от четири години, считано от влизане на присъдата в сила.

Подсъдимите в с.з. признават изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и изразяват съгласие да не се събират доказателства за тези факти, поради което делото се разглежда по реда на Глава 27 от НПК – съкратено съдебно следствие. Защитникът на подсъдимите в съдебно заседание счита, че при така установената фактическа обстановка в обвинителния акт, която изцяло е призната от подсъдимите, следва наказанието им да се определи с прилагането на чл.66 от НК на една година лишаване от свобода с три години изпитателен срок.

Подсъдимият Й.С.Й. в с.з. искрено съжалява за извършеното от него и е съгласен с изложеното от защитника си. В последната си дума моли за по-леко наказание.

Подсъдимата Д.М.Й. в с.з. изказва съжаление за извършеното от нея, като се присъединява към изложеното от защитника й. В последната си дума

моли за по-леко наказание.

Подсъдимият К.Т.Д. в с.з. съжالياва за извършеното от него, като е съгласен с изложеното от защитника си. В последната си дума моли за по-леко наказание.

От събраните на досъдебното производство доказателства и направеното самопризнание от страна на подсъдимия се установява следното:

В изпълнение на Общата стопанска политика за периода 2014г. - 2020г., Европейският съюз увеличава усилията си за привличане на младите хора към селското стопанство. Младите земеделски стопани в страните-членки на Европейския съюз получават помощи за започване на бизнес чрез безвъзмездни средства, осигурени от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР). Подпомагането се осъществява посредством прилагането на подмярка 6.1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от подмярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“ от Програмата за развитие на селските райони 2014 - 2020.

Прилагането на безвъзмездната финансова помощ за създаване и развитие на стопанства на млади земеделски стопани в държавите-членки, вкл. Република България, се осъществява на основание Регламент (ЕС) № 1305/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013г. относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони, като съгласно чл.9а от Закона за подпомагане на земеделските производители (ред.ДВ.бр.12/2015г.), Министърът на земеделието и храните издава наредба по прилагането на регламентите на ЕС, мерките и подмерките от програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020г. Условиата и редът за прилагане на подмярка 6.1 са детайлно уредени с Наредба № 14 от 28.05.2015г. за прилагане на подмярка 6.1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от подмярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“ от Програмата за развитие на селските райони 2014г. – 2020г., издадена от Министъра на земеделието и храните (обн., ДВ, бр.40 от 02.06.2015г.). Финансовото подпомагане по посочената подмярка у нас се извършва от Държавен фонд „Земеделие“, който изпълнява и функциите на Разплащателна агенция.

По силата на действащите през периода нормативни актове - Регламент (ЕС) № 1305/2013 и чл.10 от Наредба № 14/28.05.2015г. на Министъра на земеделието и храните, право да кандидатстват за подпомагане по подмярка 6.1 имали физически лица на възраст от 18 до 40 години (както и еднолични търговци и ЕООД), които били регистрирани за първи път като земеделски стопани, започнали са да отглеждат животни в собствен или нает животновъден обект или стопанисвали земя с цел производство на земеделска продукция, имали конкретно посочен размер на стопанството, съответните професионални компетентности. Съгласно чл.7 ал.1 т.1 от Наредба № 14/28.05.2015г. на Министъра на земеделието и храните не се предоставя финансова помощ на кандидати, чието стопанство е съсобствено с друго

лице.

Финансовата помощ се предоставяла за максимален срок от пет години при условие, че представеният към заявлението бизнес план е изпълнен точно. Изплащането на помощта се извършвала на два етапа: първо плащане в размер на левовата равностойност на 12 500 евро - след сключване на договора за предоставяне на финансова помощ и второ плащане в размер на левовата равностойност на 12 500 евро - когато след извършена проверка се установи точното изпълнение на бизнес плана. Финансирането от 48 895.00лв на подмярка 6.1 се разпределяло съответно от ЕЗФРСР - сумата от 44 005.50лв и размер на сумата от националния бюджет - 4 889.50лв.

В чл.42 от горепосочената наредба се определя задълженията на кандидата до изтичане на пет години от сключване на договора за предоставяне на финансова помощ, като в същите се включвало ежегодно регистриране на земеделската земя, която е участвала при изчисляване на икономическия размер на стопанството, за който е получил второто плащане по договора за предоставяне на финансова помощ, в Интегрираната система за администриране и контрол (ИСАК) по реда на Наредба № 105/22.08.2006г., задължения да не се отчуждава и да не се преотстъпва ползването на посочените в бизнес-плана дълготрайни материални и нематериални активи, както и да ги използва съобразно предназначението им, да не преустановява осъществяваната от него земеделска дейност, поради други причини освен изменящите се сезонни условия за производство, да поддържа актуална регистрация като земеделски стопанин по реда на Наредба № 3/1999г. за създаване и поддържане на регистър на земеделските стопани и да се осигурява като земеделски стопанин, да поддържа икономическия размер на стопанството си, за който е получил второто плащане по договора, да не назначава втори ръководител на земеделското стопанство.

Съгласно § 1 т.2 от Наредба № 14/28.05.2015г. на Министъра на земеделието и храните „Втори ръководител на земеделско стопанство“ е лице, различно от кандидата/ползвателя, собственика на предприятието на кандидата, което организира търговската и земеделската дейност на стопанството, разпорежда с активите и/или извършва финансови операции от и за сметка на земеделското стопанство, вкл. е назначено като управител и/или прокурист на кандидата или действа в качеството си на пълномощник на кандидата или на собственика на предприятието на кандидата.

Съгласно чл.24 от Наредба № 14/28.05.2015г. на Министъра на земеделието и храните, кандидатите за подпомагане подавали в Областната дирекция на ДФ „Земеделие“ по местонахождение на стопанството, заявление за подпомагане по образец, към което задължително следвало да приложат изискуемите документи. Длъжностното лице от ОД на ДФ „Земеделие“ извършвало преглед на документите в присъствието на кандидата. Приетите заявления за подпомагане получавали уникален идентификационен номер с отбелязани дата, час и минута. В срок до 3 месеца от крайната дата за прием

на заявления за подпомагане, Разплащателната агенция извършвала административна проверка на представените документи, заявените данни и други обстоятелства, свързани със заявлението за подпомагане. Извършвала се проверка, вкл. и посещение и/или проверка на място, за допустимост за подпомагане след установяване на фактическото съответствие с представените документи.

В срок до два месеца от сключване на договора за предоставяне на финансова помощ с ползвателя, Разплащателната агенция извършвала първото плащане. През целия период от сключване на договора за предоставяне на финансова помощ до изтичане на срока за подаване на заявка за второ плащане, Разплащателната агенция имала право да извършва проверки, с цел да установи фактическото съответствие на представения от ползвателя бизнес-план и заложените в него данни и показатели с действителните такива. При кандидатстване за второто плащане, ползвателят на помощта давал заявка за плащане по образец, като прилагал всички изискуеми документи.

Подсъдимият К.Т.Д. е роден на **** в ***. Завършил е начално образование, но трудно чете и пише. В последните десет години живее със семейството си и шестте им деца в с.С.р., обл.Сливен. Там работи като пастир. Задълженията му били да изкарва на паша и да прибира в обора стадо крави, реален собственик на които бил подс.Й.С.Й..

Подсъдимият Й. не е бил регистриран като земеделски производител - физическо лице, но притежавал обор със стопански постройки в с.С.р., както и стадо крави и телета, както и притежава регистрация по Наредба № 3/1999г. за периода 27.02.2015г. - 15.06.2020г. като управител на „Еко Буллес“ ЕООД, ЕИК ****, декларирайки дейности като растениевъдство и животновъдство в селата З. и С.р..

През 2015г. подс.Й. решил да уговори подс.Д. да кандидатства като бенефициент по подмярка 6.1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ по мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“. Самият Й., макар да притежавал животни и материална база, не бил в състояние да участва като бенефициент, тъй като не отговарял на изискванията за възраст - навършени до 40 години към датата на подаване на заявлението, съгласно чл.5 ал.11 от Наредба № 14/28.05.2015г.

Подсъдимият Й. убедил подс.Д., че може да кандидатства по програма, от която могат да получат сериозни средства без почти никакви ангажимента от тяхна страна. Подсъдимият Й. му обяснил, че той самият ще проучи изискванията на програмата, ще подготви необходимите документи, които подс.Д. просто трябва да подпише, и че ангажиментите на подс.Д. за в бъдеще няма да са по-различни от досегашните му - да изкарва на паша и да прибира животните в обора.

Тъй като според изискванията на програмата подс.Д. следвало да притежава животни, подс.Й. го уверил, че формално ще му продаде 35 телета

от собственото си стадо. Изхранването на животните, както и до момента, щяло да бъде за сметка на подс.Й..

Подсъдимият Й. предложил, а подс.Д. се съгласил, след като фондът преведе първият транш по договора - около 25 000лв, подс.Д. да получи сумата от 10 000лв, а останалата част от сумата да остане за подс.Й..

За да може да участва в кампанията за подпомагане по подмярка 6.1., подс.Д., подпомогнат от подс.Й., се регистрирал в Областна дирекция „Земеделие“ - Сливен като земеделски стопанин по Наредба № 3/1999 г. на МЗХГ на 30.04.2015г., УРН ***, отглеждащ 35 бр. телета, порода „Херефорд“ и „Лимузин“, в животновъден обект в с.С.р., общ.Сливен, Заявление за подпомагане идентификационен № 20/06/1/0/02663 от 24.07.2015г. Посочените в заявлението животни в действителност били собственост на подс.Й. Й..

В изпълнение на така постигнатата уговорка подс.Й. обяснил на дъщеря си - Светлана Й., която по документи пък била собственик на обора, в който се отглеждали животните му, да предостави на подс.Д. по силата на договор за наем част от постройките, за да бъдат спазени изискванията на програмата.

На 27.05.2015г. бил сключен договор за отдаване под наем на недвижим имот, като наемодателят Светлана Й. Й., дъщеря на подс.Й., отдава под наем на подс.К. Д. 1/3 идеална част от кравеферма, построена в урегулиран поземлен имот XXV-180в, кв.51, целият с площ 4250 кв.метра. Според клаузите на договора, същият се сключва за срок от седем години, а обектът ще се използва от наемателя за отглеждане на телета. Дължимият за имота годишен наем, посочен в Параграф IV, т. 3 е „10% (десет процента) от средния добив“.

На същата дата, 27.05.2015г., в „Райфайзенбанк“ АД - клон Сливен е открита банкова сметка с IBAN BG05RZBB91551005963411, в лева, с титуляр подс.К. Д..

Искането-договор за откриване и обслужване на разплащателната сметка с дебитна карта Маестро „Плюс“ е попълнено от подс.Д.М.Й., като за адрес за кореспонденция с титуляра К. Д., е посочен ***, където всъщност се намира семейното жилище на подсъдимите Й. и Д. Й.и. Към документите за откриване и обслужване на банкова сметка е приложено и пълномощно от същата дата, по силата на което подс.К. Д. упълномощава подс.Д.Й. да оперира неограничено с банковата сметка.

На 08.06.2015г. в Областна Дирекция по безопасност на храните Сливен е депозирано Заявление вх.№ 2024 за издаване на удостоверение за регистрация на животновъден обект.

На 09.06.2015г. е издадена Заповед № РД-05-02-505 на Директора на ОБДХ Сливен за сформирание на комисия за посещение на място и проверка на условията за регистрация на животновъден обект.

След изразено положително становище от членовете на комисията С.Л.

и А.А., на 10.06.2015г. е издадено Удостоверение № 1695 за регистрация на животновъден обект на името на подс.К. Д. с ветеринарен рег.№ BG88410018, разположен в с.С.р., УПИ XXV-180в, кв.51, целият с площ 4250 кв.метра.

В началото на 2016г. подс.К. Д. бил заведен от подс.Й. ОД „Земеделие“ гр.Сливен, за да подаде Заявление за подпомагане по подмярка 6.1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ по мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“, с което направил искане за получаване на финансиране по посочената подмярка. В раздел V - данни за отглеждани животни в земеделското стопанство, той посочил вид - телета порода „Херефорд“ и „Лимузин“ – 35бр. В раздел VII на заявлението подс.Д. декларирал невярното обстоятелство, че лично отглежда 35-те телета в стопанството си, както и обстоятелството, че няма установен втори ръководител по смисъла на § 1 т.2 от Допълнителната разпоредба на наредбата. Заявлението, подписано от подс.Д., било заведено в ДФ „Земеделие“ с уникален идентификационен номер 20/06/1/0/02663 и с Уникален регистрационен номер ***. Подсъдимият Д. декларирал също, че е запознат с обстоятелството за носене на наказателна отговорност по чл.248а и/или чл.313 от НК, за предоставени неверни данни.

След извършване на съответните проверки, подаденото от подс.Д. заявление било одобрено за финансиране и на 22.01.2016г. е сключен Договор № 20/06/1/0/02663 между Държавен фонд „Земеделие“ и подс.К.Т.Д. за „Отпускане на безвъзмездна финансова помощ по подмярка 6 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от Мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020г.“

Неразделна част от този договор бил предоставения от подс.Д. бизнес план, съгласно който на първо място за нуждите на стопанството следва да се закупи роторна косачка, да се увеличи броя на отглежданите животни, да се придобие професионална компетентност чрез завършване на курсове и да се открият четири работни места.

Съгласно чл.13 от договора подс.Д. се задължавал да изпълни изцяло бизнес плана до 19.09.2018г., а съгласно чл.14 се задължавал в срок до пет години от сключване на договора да регистрира ежегодно земеделската земя, която е участвал при изчисляване на икономическия размер на стопанството й, да не отчуждава и да не преотстъпва ползването на посочените в бизнес плана дълготрайни активи, както и да ги използва съгласно предназначението им, да не преустановява осъществяваната от него земеделска дейност, да поддържа актуална регистрация като земеделски стопанин по реда на Наредба № 3/1999г., да съхранява документи, удостоверяващи реализацията на част или цялата продукция, да поддържа икономическия размер на стопанството си, да запази броя на допълнително наетите във връзка с изпълнението на бизнес плана лица, които да бъдат наети единствено в земеделската дейност и др. Според клауза в договора подс.Д. се задължавал да присъства лично при извършването на посещение и/или проверка на място от служители на фонда.

Съгласно сключения договор, на 31.03.2016г. по банковата сметка на подс.Д. с IBAN BG05RZBB91551005963411, открита в „Райфайзенбанк България“ АД, постъпило първото плащане в размер на 24 447.50лв. Видно от съдържанието на Заповед № 03-200-РД/22 от 20.01.2016г. на Директора на ДФ „Земеделие“ гр.Сливен, с която било одобрено финансирането на проекта на подс.Д., финансовата помощ в общ размер на 48 895.00лв, се предоставяла при условие, че до 19.09.2018г. бизнес планът е изпълнен.

След това, със средствата от банковата сметка, се разпореждала изцяло подс.Д.Й., чрез метода на онлайн-банкиране.

След като били преведени средствата по първия транш от договора с ДФ „Земеделие“, подс.Д., съгласно предварителната уговорка с подс.Й., получил от последния сумата от 10 000лв и изцяло се дезинтересирал от ангажиментите си по сключения през 2016г. договор с ДФ „Земеделие“ и бизнес плана към него, но продължил да изпълнява задълженията си като пастир. Грижи за отглеждането на кравите полагал и подс.Й., който фактически се явявал втори стопанин по смисъла на § 1 т.2 от Наредба № 14/28.05.2015г. на Министъра на земеделието и храните.

Подсъдимият Д. през визирания период не е напускал населеното място, в което живее. Въпреки това, тъй като това било едно от изискванията по сключения договор, в материалите по досъдебното производство (т.1, л.94) се съдържа Удостоверение № 6793/101, издадено от Център за професионално обучение към ЕТ „В.П.М.“, от което е видно, че подс.Д. се е включил в образователен курс за придобиване на умения в областта на говедовъдството. Според цитирания документ подс.Д. е присъствал на обучение, дневна форма, с продължителност 150 часа и е завършил курса с отличие.

От изисканите и приложени по делото документи от ТД на НАП е видно, че през процесния период подс.Д. е разкрил четири работни места в стопанството си, в което на работа били назначени свидетелите И.Й. и Б.Б., както и И.И. и Н.Р..

Свидетелите И.Й. и Б.Б. бегло познавали подс.Д., като те от дълги години били работници на подс.Й. Й..

След подписване на договора за финансово подпомагане, осъществяването на прилагането, администрирането и контрола по изпълнение на проекта, било поето от ОД на ДФ „Земеделие“ гр.Я., отдел „Регионална разплащателна агенция“ (РРА).

Тъй като подс.Й. знаел, че по всяко вероятност представители на ДФ „Земеделие“ ще проверят обекта за нередности, решил да подпомогне от подс.Д. да спази поетия по силата на договора ангажимент за закупуване на роторна косачка. Така подс.Й. закупил за собствени нужди косачката от името на собствената си фирма, ЕТ „Й.С.Й.“, която предоставил на разположение в животновъдното стопанство, формален собственик на което бил подс.Д..

Видно от приложеното по делото банково извлечение, сумата за

закупуване на роторната косачка в размер на 1 400лв е преведена на ЕТ „Й.С.Й.“ от банковата сметка на подс.Д. по фактура № 5625/17.10.2016г., като преводът е нареден от подс.Д.Й..

Подсъдимият Д. е виждал въпросната роторна косачка, знаел, че е закупена от подс.Й., но няма представа каква е нейната цена и никога не я е ползвал.

След като средствата от банковата сметка на подс.Д. били изтеглени в пълен размер в началото на м.април 2017г., той самият, а и другите двама подсъдими, изцяло се дезинтересирали от задълженията по договора. Поначало нито подс.Д., нито подсъдимите Й. Й. и Д.Й., имали намерение да изпълнят поетите от подс.Д. ангажименти по договора, за да кандидатства със съответните документи за втория транш от него.

Подсъдимият Й. не отрича, че е получил по-голямата част от сумата (около 15 000лв), отпусната по договора на подс.Д., като такава е била предварителната уговорка с подс.Д.. С тази сума се покривала част от цената на телетата, които подс.Й. му е продал, както и стойността на фуража, с който подс.Й. го е снабдил, за да прехранва животните.

На 14.06.2017г. служителите на РРА гр.Я. – свидетелите И.Р.Й. и Ц.М., извършили проверка по изпълнението на проекта на място в стопанството на подс.Д.. Те установили наличието на роторна косачка, както и 49 бр. телета. Извършили проверка на ушните марки на животните, като констатирали съответствие с тези, подадени им за проверка в контролния лист. По време на проверката подс.Д. присъствал лично, но свидетелите Й. и М. не изискали от него документи за увеличаване на икономическия размер на стопанството, както и такива, свързани с придобиване на професионални умения и компетентности за завършен курс, включващ обучение по основни проблеми по опазване на компонентите на околната среда в земеделския сектор. Обектът на проверката включвал и изискването от подс.Д. на доказателства за разкриване на ново работно място. На база на декларираното от подс.Д., наличните документи и проверените лично обстоятелства, двете служителки на РРА гр.Я. съставили и подписали контролен лист за посещение на място, чието заключение сочело, че резултатът от проверката е положителен (доколкото проверяващият екип видял наличната в стопанството роторна косачка, а от представените документи се установявало, че подс.Д. е разкрил четири работни места в животновъдния обект).

Независимо от това, подс.Д. не изпълнил поетите от него ангажименти да депозира изискуемите документи във връзка с второто плащане по договора, поради което били предприети действия по прекратяване на договора от страна на ДФ „Земеделие“.

В резултат на извършените административни проверки е установено, че подс.Д. не е изпълнил задълженията си по чл.34 ал.1 и ал.2 от Наредба № 14/28.05.2015г., съгласно който срокът за подаване на заявката за второ плащане по договора се посочва от кандидата в заявлението за подпомагане и

трябва да бъде не по-рано от две години и шест месеца и не по-късно от четири години и шест месеца от датата на подаване на заявлението за подпомагане.

Констатираното нарушение попаднало в хипотезата на чл.38 ал.1 от Наредбата, съгласно която бенефициентът няма право да получи второ плащане в размер на 24 447.50лв и дължи връщане на полученото първо плащане по договора, ведно със законната лихва върху него.

Фактическата обстановка, такава каквато е възприета от съда се покрива с изложеното в обстоятелствената част на обвинителния акт и същата не се оспорва от страните.

С оглед разпоредбата на чл.373 ал.3 от НПК, съдът прие за установени обстоятелства, изложени в обвинителния акт, като се позовава на направеното самопризнание от страна на подсъдимите и на доказателствата, събрани в досъдебното производство, които го подкрепят.

Съдът извърши внимателен и подробен анализ на всички, събрани и проверени в хода на проведеното съкратено съдебно следствие доказателства и доказателствени средства, преценени както поотделно, така и в съвкупността си и прие за установено по несъмнен и безспорен начин, описаното по-горе като фактическа обстановка. Настоящата инстанция подложи на анализ обясненията на подсъдимите К. Д. (т.5, л.28-31 и л.100 от ДП), Д.Й. (т.5, л.35-37 и л.94 от ДП) и Й. Й. (т.5, л.42-44 и л.97 от ДП), показанията на свидетелите И.М.Р.-Й. (т.5, л.45-47 от ДП), С.К.Т. (т.5, л.54-57 от ДП), И.И.Й. (т.5, л.58-60 от ДП), М.Д.Б. (т.5, л.61-63 от ДП), Б.Ю.Б. (т.5, л.64-66 от ДП), М.Н.С. (т.5, л.67-69 от ДП) и Г.Ю.Х. (т.5, л.70-72 от ДП), както и писмените доказателства, приложени по делото - Договор № 20/06/1/0/02663 от 22.01.2016г. между Държавен фонд „Земеделие“ и подс.К.Т.Д. за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по подмярка 6 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020г., съфинансирани от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (т.1, л.11-26 от ДП); Акт за установяване на публично държавно вземане (т.1, л.34 от ДП); Доклад за нередност от 14.11.2018г. (т.1, л.38 от ДП); Заявление за подпомагане № 20/06/1/0/02663 от 24.07.2015г., ведно с приложени към него документи (т.1, л.73-93 от ДП); Удостоверение № 1695/10.06.2015г. за регистрация на животновъден обект на името на подс.К. Д. с ветеринарен рег.№ BG88410018, разположен в с.С.р., УПИ XXV-180в, кв.51, целият с площ 4250 кв.м (т.1, л.93 от ДП); Удостоверение за професионално обучение рег.№ 6793/101 от 13.07.2015г. (т.1, л.94 от ДП); Договор за отдаване под наем на недвижим имот (т.4, л.3 от ДП); Заявление за издаване на регистрация за животновъден обект (т.4, л.6 от ДП); Заповед № РД-05-02- 505/09.06.2015г. (т.4, л.7 от ДП); Справка от ОД „Земеделие“ гр.Сливен (т.3, л.35 от ДП); Справка от ТД на НАП за регистрирани трудови договори на работодател К.Т.Д. (т.4, л.44 от ДП);

Удостоверение за открита на 27.05.2015г. в „Райфайзенбанк“ АД клон Сливен банкова сметка в лева IBAN BG05RZBB91551005963411 с титуляр подс.К. Д. (т.4, л.47 от ДП); Извличение от сметка (т.4, л.49 от ДП); Искане - договор за откриване и обслужване на разплащателната сметка с дебитна карта Маестро - „Плюс“ (т.4, л.50 от ДП); Пълномощно за извършване на разпоредителни действия със средства по банковата сметка (т.4, л.52 от ДП); спесимени от подписите на подс.Д. и подс.Й.а (т.4, л.54 от ДП); справки за съдимост (т.5, л.73-79 от ДП).

Съдът кредитира изцяло показанията на разпитаните по делото свидетели И.Р.Й., С.Т., И.Й., М.Б., Б.Б., М.С. и Г.Х., тъй като са ясни, точни, непротиворечиви, кореспондиращи помежду си и относими към предмета на доказване. Показанията им се допълват и кореспондират и с обясненията на подсъдимите, и със събраните по делото писмени доказателствени материали, подробно изброени по-горе.

Съдът кредитира изцяло обясненията на подсъдимите, които кореспондират с показанията на свидетелите, че подс.Й. убедил подс.Д. да участва от свое име в Програмата за развитие на селските райони за периода 2014г. - 2020г., съфинансирана от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони за „Отпускане на безвъзмездна финансова помощ по подмярка 6 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“, откъдето ще получат парични средства в немалък размер. За целта подс.Й. му разяснил, че той и съпругата му ще подготвят всички документи, а подс.Д. само ще подписва, където е необходимо, като ще си работи същата работа при него. За целта, подс.Й. уверил подс.Д., че формално ще му продаде 35бр. телета от собственото си стадо, съобразно изискванията на програмата и ще се грижи за отглеждането им. Подсъдимият Й. склонил точно подс.Д., тъй като същият отговарял на условията за млади земеделски стопани, т.е. нямал навършени 40 години, а и към този момент подс.Д. работил при подс.Й., като се грижил за неговите животни, бил пастир. След като убедил подс.Д., подс.Й. и подс.Й. му помогнали да попълни необходимите документи, като основно подс.Й. ги попълвала, а подс.Д. ги подписвал, където е необходимо. Така, с помощта на подс.Й., на 27.05.2015г. била открита и банковата сметка с титуляр подс.Д., в „Райфайзенбанк България“ АД, след попълване от подс.Й.а на необходимите за това документи. Към документите за откриване и обслужване на банкова сметка, попълнени от подс.Й.а, е приложено и пълномощно, по силата на което подс.К. Д. упълномощава подс.Д.Й. да оперира неограничено с банковата сметка – без срок, без лимит и със самостоятелен подпис. Освен подс.Д., спесимени за неговата сметка притежавала и подс.Й.а. След това подсъдимата Й.а се разпореждала изцяло със средствата от банковата сметка, включително чрез метода на онлайн-банкиране.

Преди това, подс.Д., подпомогнат от подс.Й., се регистрирал в Областна дирекция „Земеделие“ Сливен, като земеделски стопанин по Наредба № 3/1999г. на МЗХГ на 30.04.2015г., УРН *** отглеждащ 35 бр.

телета, порода „Херефорд“ и „Лимузин“, в животновъден обект в с.С.р., общ.Сливен, Заявление за подпомагане идентификационен № 20/06/1/0/02663 от 24.07.2015г. Посочените в заявлението животни в действителност били собственост на подс.Й., като оборът бил предоставен от дъщерята на подсъдимите Й.и, негов собственик, под наем на подс.Д., уговорена от подс.Й.. На 10.06.2015г. е издадено Удостоверение № 1695 за регистрация на животновъден обект на името на подс.К. Д. с ветеринарен рег.№ BG88410018, разположен в с.С.р., УПИ XXV-180в, кв.51, целият с площ 4250 кв.метра, след подадено Заявление вх.№ 2024/08.06.2015г. в ОБДХ Сливен.

Подсъдимият Й. завел подс.Д. в началото на 2016г. в ОД „Земеделие“ гр.Сливен, където последният подал Заявление за подпомагане по подмярка 6.1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ по мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“, с което направил искане за получаване на финансиране по посочената подмярка, ведно с приложени документи. В него били посочени вида и броя на животните, телета порода „Херефорд“ и „Лимузин“ - 35 броя. В заявлението подс.Д. декларирал невярното обстоятелство, че лично отглежда 35-те телета в стопанството си, както и обстоятелството, че няма установен втори ръководител по смисъла на § 1 т.2 от Допълнителната разпоредба на наредбата. Заявлението, подписано от подс.Д., било заведено в ДФ „Земеделие“ с уникален идентификационен номер 20/06/1/0/02663 и с Уникален регистрационен номер ***. Подсъдимият Д. декларирал също, че е запознат с обстоятелството за носене на наказателна отговорност по чл.248а и чл.313 от НК, за предоставени неверни данни.

Така, след попълване и представяне на всички необходими документи, попълнени от подсъдимите Й.и и подписани от подс.Д., и извършване на необходимите проверки от компетентните органи, на 22.01.2016г. бил сключен Договор № 20/06/1/0/02663 между Държавен фонд „Земеделие“ и подс.К.Т.Д. за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по подмярка 6 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от Мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014г. - 2020г., с приложен към него бизнес-план. На основание сключеният договор, на 31.03.2016г. по банковата сметка на подс.К. Д. с IBAN BG05RZBB91551005963411, открита в „Райфайзенбанк България“ АД, постъпило първото плащане в размер на 24 447.50лв, като финансовата помощ в общ размер до 48 895.00лв, щяла да се предостави при условие, че до 19.09.2018г. бизнес планът е изпълнен. След това подс.Й.а се разпореждала изцяло със средствата в банковата средства чрез онлайн-банкиране. Получената сума в размер на 24 447.50 лева била разпределена между подс.Д., който получил 10 000 лева, като останалата сума останала за подсъдимите Й. и Д. Й.и. Подсъдимият Д. продължил да работи при подс.Й. като пастир, но грижи за отглеждането на животните полагал и подс.Й., който фактически се явявал втори стопанин по смисъла на § 1 т.2 от Наредба № 14/28.05.2015г. на Министъра на земеделието и храните. Съгласно предварителната уговорка било получаването на сумите пари, след като били преведени по сметка на

подс.Д.. Подсъдимият Й. не отрича, че е получил по-голямата част от сумата - около 15 000лв, отпусната по договора на подс.Д., като такава била предварителната уговорка с подс.Д.. С тази сума се покривала част от цената на телетата, които подс.Й. му продал, както и стойността на фуража, с който подс.Й. го снабдил, за да прехранва животните.

Съгласно изискванията на програмата, подс.Д. имал документ за изкаран образователен курс за придобиване на умения в областта на говедовъдството, видно от приложеното Удостоверение № 6793/101, издадено от Център за професионално обучение към ЕТ „В.П.М.“ - Варна, въпреки че не е напуснал населеното място, където живее. Друг безспорно установен факт е, че съгласно изискванията на програмата, подс.Д. разкрил четири работни места в стопанството, като бил назначени лицата И.Й., Б.Б., И.И. и Н.Р., като видно от показанията на свидетелите Й. и Б., последните бегло познавали подс.Д. и от дълги години работили при подс.Й.. Подсъдимият Й. закупил и косачката от името на неговата фирма ЕТ „Й.С.Й.“, но за собствени нужди, като я предоставил на разположение в животновъдното стопанство, формален собственик на което бил подс.Д.. Видно от приложеното по делото банково извлечение, сумата за закупуване на роторната косачка в размер на 1 400лв е преведена на ЕТ „Й.С.Й.“ от банковата сметка на подс.Д. по фактура № 5625/17.10.2016г., като преводът е нареден от подс.Д.Й.. Подсъдимият Д. никога не е ползвал тази косачка.

На обекта, съгласно условията на програмата били извършени няколко проверки – при приемане и обработване на заявлението – проверка, извършена от свид.М.С., допълнителна проверка в системите – проверка, извършена от свид.Г.Х. и проверка от свид.М.Б., които не установили нередности. На 14.06.2017г. служителите на РРА гр.Я., свидетелите И.Р.Й. и Ц.М., извършили проверка по изпълнението на проекта на място в стопанството на подс.Д., като установили наличието на роторната косачка, както и 49 бр. телета. Извършили проверка на ушните марки на животните, като констатирали съответствие с тези, подадени им за проверка в контролния лист. По време на проверката подс.Д. присъствал лично, но свидетелите Й.а и М. не изискали от него документи за увеличаване на икономическия размер на стопанството, както и такива, свързани с придобиване на професионални умения и компетентности за завършен курс, включващ обучение по основни проблеми по опазване на компонентите на околната среда в земеделския сектор. Обектът на проверката включвал и изискването от подс.Д. на доказателства за разкриване на нови работни места, което документално също било изпълнено. На база на декларираното от подс.Д., наличните документи и проверените лично обстоятелства, двете служителки на РРА гр.Я. съставили и подписали контролен лист за посещение на място, чието заключение сочело, че резултатът от проверката е положителен - доколкото проверяващият екип видял наличната в стопанството роторна косачка, а от представените документи се установявало, че подс.Д. е разкрил четири работни места в животновъдния обект.

Независимо от това, подс.Д. не подал в изискуемия срок необходимите документи във връзка с извършване на второто плащане по договора, поради което от ДФ „Земеделие“ били предприети действия по прекратяване на договора. Били извършени административни проверки, които установили, че подс.Д. не е изпълнил задълженията си по чл.34 ал.1 и ал.2 от Наредба № 14/28.05.2015г., съгласно който срокът за подаване на заявката за второ плащане по договора се посочва от кандидата в заявлението за подпомагане и трябва да бъде не по-рано от две години и шест месеца и не по-късно от четири години и шест месеца от датата на подаване на заявлението за подпомагане. Това констатирано нарушение попаднало в хипотезата на чл.38 ал.1 от Наредбата, съгласно която бенефициентът нямал право да получи второ плащане в размер на 24 447.50лв и дължи връщане на полученото първо плащане по договора, ведно със законната лихва върху него.

Съдът кредитира и писмените доказателствени материали, прочетени по реда на чл.283 от НПК, които не се оспорват от страните.

При така безспорно установено от фактическа страна и въз основа на обсъдените и събрани доказателствени материали, настоящият съд направи следните правни изводи:

С деянието си подс.Й.С.Й. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъпление по:

- чл.248а ал.5, вр. ал.2 (ред.ДВ, бр.27/2009г., изм.бр.26/2010г.), вр. чл.20 ал.2 от НК, тъй като на 22.01.2016г. в гр.Сливен, пред Държавен фонд „Земеделие“ в Заявление за подпомагане по подмярка 6.1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ по мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“, с УИН № 20/06/1/0/02663 от 22.01.2016г. и УРН ***, като подбудител и помагач, и в съучастие с Д.М.Й., като помагач, и с К.Т.Д., като извършител, е представил неверни сведения - че К.Т.Д. отглежда 35 (тридесет и пет) телета порода „Херефорд“ и „Лимузин“ в животновъден обект с № 68864400030 (стар номер 8841 – 0018) в село С.р., община Сливен и по отношение на земеделското му стопанство няма установен втори ръководител по смисъла на § 1 т.2 от Наредба № 14 от 28.05.2015г., издадена от Министъра на земеделието и храните (обн.ДВ, бр.40 от 02.06.2015г.), за да получи средства от фондове, принадлежащи на Европейския съюз - от Европейски земеделски фонд за развитие на селските райони, като в резултат на деянието на 31.03.2016г. е получена сумата 22 002.75 лева по Договор № 20/06/1/0/02663 от 22.01.2016г. за отпускане на безвъзмездна финансова помощ, сключен с Държавен фонд „Земеделие“ (европейско финансиране);

- чл.254б ал.1 вр. чл.20 ал.2 от НК, тъй като през периода 31.03.2016г. до 25.07.2017г. в село С.р., община Сливен, като извършител и в съучастие с Д.М.Й. и К.Т.Д., и двамата като извършители, е използвал не по предназначение, съгласно задълженията по Договор № 20/06/1/0/02663 от 22.01.2016г., сключен с Държавен фонд „Земеделие“, за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по подмярка 6.1 „Стартова помощ за млади

земеделски стопани“ от мярка 6 „Развитие на стопанство и предприятия“ от Програма за развитие на селските райони за периода 2014г. - 2020г. и приложения към договора Бизнес план, парични средства в размер на 22 002.75 лева и получени по сметката на К.Т.Д. в „Райфайзен банк“ ЕАД и представляващи средства от фондове, принадлежащи на Европейския съюз - Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони.

С деянието си подс.Д.М.Й. е осъществила от обективна и субективна страна състава на престъпление по:

- чл.248а ал.5, вр. ал.2 (ред.ДВ, бр.27/2009г., изм.бр.26/2010г.), вр. чл.20 ал.4 от НК, тъй като на 22.01.2016г. в гр.Сливен, пред Държавен фонд „Земеделие“ в Заявление за подпомагане по подмярка 6.1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ по мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“, с УИН № 20/06/1/0/02663 от 22.01.2016г. и УРН ***, като помагач, и в съучастие с Й.С.Й., като подбудител и помагач, и с К.Т.Д., като извършител, е представила неверни сведения - че К.Т.Д. отглежда 35 (тридесет и пет) телета порода „Херефорд“ и „Лимузин“ в животновъден обект с № 68864400030 (стар номер 8841 – 0018) в село С.р., община Сливен и по отношение на земеделското му стопанство няма установен втори ръководител по смисъла на § 1 т.2 от Наредба № 14 от 28.05.2015г., издадена от Министъра на земеделието и храните (обн.ДВ, бр. 40 от 02.06.2015г.), за да получи средства от фондове, принадлежащи на Европейския съюз - от Европейски земеделски фонд за развитие на селските райони, като в резултат на деянието на 31.03.2016г. е получена сумата 22 002.75 лева по Договор № 20/06/1/0/02663 от 22.01.2016г. за отпускане на безвъзмездна финансова помощ, сключен с Държавен фонд „Земеделие“ (европейско финансиране);

- чл.254б ал.1 вр. чл.20 ал.2 от НК, тъй като през периода 31.03.2016г. до 25.07.2017г. в село С.р., община Сливен, като извършител и в съучастие с Й.С.Й. и К.Т.Д., и двамата като извършители, е използвала не по предназначение - съгласно задълженията по Договор № 20/06/1/0/02663 от 22.01.2016г., сключен с Държавен фонд „Земеделие“, за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по подмярка 6.1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от мярка 6 „Развитие на стопанство и предприятия“ от Програма за развитие на селските райони за периода 2014г. - 2020г. и приложения към договора Бизнес план, парични средства в размер на 22 002.75 лева и получени по сметката на К.Т.Д. в „Райфайзен банк“ ЕАД и представляващи средства от фондове, принадлежащи на Европейския съюз - Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони.

С деянието си подс.К.Т.Д. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъпление по:

- чл.248а ал.5, вр. ал.2 (ред.ДВ, бр.27/2009г., изм.бр.26/2010г.), вр. чл.20 ал.2 от НК, тъй като на 22.01.2016г. в гр.Сливен, пред Държавен фонд „Земеделие“, в Заявление за подпомагане по подмярка 6.1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ по мярка 6 „Развитие на стопанства и

предприятия“, с УИН № 20/06/1/0/02663 от 22.01.2016г. и УРН ***, като извършител и в съучастие с Й.С.Й., като подбудител и помагач, и с Д.М.Й., като помагач, е представил неверни сведения - че К.Т.Д. отглежда 35 (тридесет и пет) телета порода „Херефорд“ и „Лимузин“ в животновъден обект с № 68864400030 (стар номер 8841 – 0018) в село С.р., община Сливен и по отношение на земеделското му стопанство няма установен втори ръководител по смисъла на § 1 т.2 от Наредба № 14 от 28.05.2015г., издадена от Министъра на земеделието и храните (обн.ДВ, бр.40 от 02.06.2015г.), за да получи средства от фондове, принадлежащи на Европейския съюз - от Европейски земеделски фонд за развитие на селските райони, като в резултат на деянието на 31.03.2016г. е получена сумата 22 002.75 лева по Договор № 20/06/1/0/02663 от 22.01.2016г. за отпускане на безвъзмездна финансова помощ, сключен с Държавен фонд „Земеделие“ (европейско финансиране);

- чл.254б ал.1 вр. чл.20 ал.2 от НК, тъй като през периода 31.03.2016г. до 25.07.2017г. в село С.р., община Сливен, като извършител и в съучастие с Д.М.Й. и Й.С.Й., и двамата като извършители, е използвал не по предназначение - съгласно задълженията по Договор № 20/06/1/0/02663 от 22.01.2016г., сключен с Държавен фонд „Земеделие“, за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по подмярка 6.1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от мярка 6 „Развитие на стопанство и предприятия“ от Програма за развитие на селските райони за периода 2014г.-2020г. и приложения към договора Бизнес план, парични средства в размер на 22 002.75 лева и получени по сметката на К.Т.Д. в „Райфайзен банк“ ЕАД и представляващи средства от фондове, принадлежащи на Европейския съюз - Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони.

Съдът призна подсъдимите за виновни за извършеното деяние по чл.248а ал.5, вр. ал.2 (ред.ДВ, бр.27/2009г., изм.бр.26/2010г.), вр. чл.20 ал.2 от НК, тъй като към момента на деянието (22.01.2016г.) е действал разпоредбата на чл.248а ал.5, вр.ал.2 от НК в редакция на ДВ, бр.27/2009г., изм.бр.26/2010г. и който, съобразно чл.2 ал.2 от НК е най-благоприятен за подсъдимите. В тази редакция на чл.248а ал.5, вр.ал.2 от НК не са включени, не са инкриминирани средствата, принадлежащи на българската държава, с които се съфинансира проекта по Европейския фонд, поради което съдът призна за невиновни подсъдимите и ги оправда за сумата 2444.75 лева, принадлежаща на българската държава, с която се съфинансира проекта по Европейския фонд. За извършеното деяние по чл.254б ал.1 вр. чл.20 ал.2 от НК, съдът призна подсъдимите за невиновни и ги оправда за сумата 2 444.75 лева, тъй като същата принадлежащи на българската държава, като с нея се съфинансира проекта по Европейския фонд, а в състава на извършеното деяние по чл.254б ал.1 от НК не е включена такава сума, която да принадлежи на българската държава и да е послужила за съфинансиране на проекта.

Съдът призна подс.Д.Й. за невиновна да е извършила деянието по чл.248а ал.5, вр.ал.2, вр.чл.20 ал.4 от НК, като подбудител и я оправда за обвинението по чл.20 ал.3 от НК. Подсъдимата Й.а е действала само като

помагач, с действията си е улеснила извършването на престъплението, като е попълвала необходимите документи за кандидатстване на подс.Д. по програмата, за откриване на банковата му сметка в „Райфайзен банк“ ЕАД, притежавала е спесимени от подписа в банката, пълномощно, извършвала е онлайн-банкиране, разплащала е чрез този метод. Подсъдимата Й.а, заедно с подс.Й., който е действал също като помагач, са събирали и оформили цялата необходима документация, съпровождали са подс.Д. до компетентните служби, като подс.Й. обяснил на дъщеря си, която по документи пък била собственик на обора, в който се отглеждали животните му, да предостави на подс.Д. по силата на договор за наем част от постройките, за да бъдат спазени изискванията на програмата (договорът бил сключен на 27.05.2015г.). Подсъдимият Й. е и подбудител, предвид обстоятелството, че умишлено е склонил подс.Д. да участва в програмата. Подсъдимият Й. убедил подс.Д., че може да кандидатства по програма, от която могат да получат сериозни средства, без почти никакви ангажимента от тяхна страна, като му обяснил, че той самият ще проучи изискванията на програмата, ще подготви необходимите документи, които подс.Д. просто трябва да подпише, и че ангажиментите на подс.Д. за в бъдеще няма да са по-различни от досегашните му - да изкарва на паша и да прибира животните в обора. Също така подс.Й. уверил подс.Д., че формално ще му продаде 35 телета от собственото си стадо, каквито са изискванията на програмата, като изхранването на животните, както и до момента, щяло да бъде за сметка на подс.Й.. По този начин подс.Д. участвал в програмата и получил по банковата си сметка първото плащане по нея.

От субективна страна подсъдимите са извършили деянията с пряк умисъл. С оглед на тяхното физическо и психическо развитие са разбирали, че деянията, които извършват са противозаконни и са съзнавали, че пред ДФ „Земеделие“ са подали невярна информация, въпреки задължението си за вярно деклариране, като подс.Д. заявил, че лично отглежда 35 бр. телета и няма установен втори ръководител на стопанството, водени от целта да получат безвъзмездно финансово подпомагане от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони по подмярка 6.1 по мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“. Подсъдимите Й. и Д. Й.и са събрали и оформили цялата необходима документация и са съпроводили подс.Д. пред компетентните служби, за да подаде необходимите документи, включващи и заявлението за подпомагане. От своя страна подс.Д. лично ги е подписвал, съзнавайки, че не отговарят на условията за предоставяне на стартова помощ на млади земеделски стопани.

Съдът счита, че с пряк умисъл е извършено и продълженото в периода от 31.03.2016г. до 25.07.2017г., когато е извършена последната банкова операция по сметката на подс.Д., деяние по чл.254б ал.1 от НК, доколкото обвиняемите Д., Й. и Й.а са съзнавали, че не използват по предназначение, съобразно бизнес плана и условията по договора, получените чрез ДФ „Земеделие“ финансовите средства от Европейския земеделски фонд за

развитие на селските райони.

Подсъдимите са съзнавали общественотоопасният характер на деянията си, предвиждали са и са искали настъпването на общественотоопасните последици. Умисълът на подсъдимите се извежда и от действията им след получаване на сумата по сметка на подс.Д., която изтеглили и си разделили помежду си, като подсъдимите Й.и дали 10 000 лева на подс.Д..

Като причини и условия за извършване на престъплението, съдът преценява липсата на изградена ценностна система и морал у подсъдимите, стремеж за облагодетелстване по неправилен начин.

Разпитани на досъдебното производство подсъдимите разбират обвинението и дават обяснения. В с.з. подсъдимите се признават за виновни и делото се разглежда по реда на Глава 27 от НПК – чл.371 т.2 от НПК, съкратено съдебно следствие.

При определяне на вида и размера на наказанието, което следва да бъде наложено на подсъдимите за извършените от тях престъпления, съдът се съобрази с предвидените в съответната разпоредба на общата част на НК като вид и размер на санкцията за този вид престъпления, отчете степента на обществена опасност на извършителите и техните деяния, взе предвид подбудите, мотивирали подсъдимите да извършат конкретните престъпления, както и прецени всички останали обстоятелства, влияещи върху размера на отговорността и изискванията на чл.36 от НК относно целите на наказанието за поправяне и превъзпитание на подсъдимите, да се въздейства предупредително върху тях и другите членове на обществото, както и да се отнеме възможността подсъдимите да вършат други престъпления.

При диференциране на санкцията, съдът задълбочено анализира тежестта на инкриминираните деяния в аспекта на тяхната насоченост към средства от европейски фонд, и при съобразяване на характеризиращите ги съставомерни признаци, проявяващи се в конкретиката на неправилените действия - време, място, механизъм и начин на осъществяване на деянията. При определяне на наказанието, обосноваващи са и фактическите данни, свързани с личността на подсъдимите, като същите са неосъждани към инкриминираните дати, както и изразеното от тях искрено съжаление и факта, че самостоятелно не са решили да не подават документи за получаване на втория транш плащане по програмата, както и коректното им процесуално поведение. Съдът е длъжен да подчертае, съобразявайки задължителните указания на ТР № 1/06.04.2009г., т.д.№ 1/2008г., ОШК, ВКС на РБ, че направеното самопризнание на подсъдимите по реда на чл.371 т.2 от НПК, не следва да се третира като допълнително смекчаващо отговорността им обстоятелство, тъй като не съставлява елемент на цялостно, обективно проявено при разследването по ДП процесуално поведение, спомогнало за своевременното разкриване на престъпленията и техния извършител. Съобразявайки изложеното, съдът намира, че направените признания на подсъдимите по реда на чл.371 т.2 от НПК, не могат да се ползват и приемат

от съда като смекчаващи вината им обстоятелства, а само за провеждане на диференцираната процедура по реда на Глава 27 от НПК. Като смекчаващо отговорността на подсъдимите обстоятелство, съдът приема само факта, че подсъдимите дават обяснения на досъдебното производство, независимо от това, че даването на обяснения или не е тяхно право и съдът не може да го използва в негативен план при отказ за даване на обяснения.

При определяне на наказанието на подсъдимите, съдът отчете като смекчаващо вината им и обстоятелството, че е изтекъл много дълъг период от извършване на деянията до постановяване на настоящата присъда (около 7 години), не по вина на подсъдимите, което съдът намира, че е изключително смекчаващо обстоятелство и затова приложи разпоредбата на чл.55 от НК при определяне на наказанията на подсъдимите.

Предвид изложените обстоятелства, значими за наказателната отговорност на дейците, за тяхното поправяне и превъзпитание, и като съобрази обществената търпимост относно този вид престъпление, както и целите на генералната превенция, съдът намира, че наказанието на подсъдимите следва да се индивидуализират при условията на чл.58а ал.4, вр.чл.55 ал.1 т.1 от НК, тъй като са налице едновременно условията на чл.58а ал.1 от НК и условията на чл.55 от НК и предпоставките на разпоредбата на чл.55 от НК са по-благоприятни от тези на чл.58а ал.1 от НК.

Наказанието, предвидено за извършено престъпление по чл.248а ал.5, вр. ал.2 (ред.ДВ, бр.27/2009г., изм.бр.26/2010г.) от НК е лишаване от свобода от две до осем години, дори и определено в минимален размер и с приложение на чл.58а ал.1 от НК, т.е. намалено с 1/3, се получава наказание една година и четири месеца лишаване от свобода. Поради това, съдът наложи на подсъдимите за това деяние, при условията на чл.58а ал.4, вр.чл.55 ал.1 т.1 от НК, наказание, като го определи под най-ниския размер, а именно в размер на една година лишаване от свобода, което наказание съдът намира, че е по-благоприятно за подсъдимите, от това ако се наложи при условията на чл.58а ал.1 от НК.

По същият начин съдът определи и наказанието за извършеното деяние по чл.254б ал.1 вр. чл.20 ал.2 от НК, за което е предвидено наказание лишаване от свобода от една до шест години. Дори и да се определи в минимален размер и с приложение на чл.58а ал.1 от НК, т.е. намалено с 1/3, се получава наказание осем месеца лишаване от свобода. Поради това, съдът наложи на подсъдимите наказание за това деяние при условията на чл.58а ал.4, вр.чл.55 ал.1 т.1 от НК, като го определи под най-ниския размер, а именно в размер на шест месеца лишаване от свобода, което е по-благоприятно за подсъдимите.

На основание чл.23 ал.1 от НК, съдът определи на подсъдимите едно общо наказание, най-тежкото от двете наложени наказания, а именно една година лишаване от свобода. Предвид обстоятелството, че към момента на извършване на деянията подсъдимите са били неосъждани, като подс.Д. и към

настоящият момент е неосъждан, и за постигане на целите на генералната и специална превенция, предвид и изминалия дълъг период от извършването на деянията, съдът намира, че не е необходимо ефективно изтърпяване на наложените на подсъдимите наказания, с изпитателен срок в минимален размер. Ето защо и на основание чл.66 ал.1 от НК, съдът отложи изпълнението на така наложените на подсъдимите общи наказания за изпитателен срок от три години, считано от влизане на присъдата в сила.

Водим от горното, съдът постанови присъдата си.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: